

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

2. Dies Maii. Avaro tantum de est quod habet, quantum quod non habet.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

2. DIES MAII.

Avaro tantum deest quod habet, quantum
quod non habet. *Theophilus Alexand.*
pist. 3. contra Origen.

Avari ia. I. **V**Itia ne studiosè sequamur, ut antè, acerbè persequimur. In illorum alphabeto, Avarum vitiorum est alpha. Quia porrò fluxa fortunæ bonorum acquirendi, nullus ei est finis, mala sibi parit infinitum. In diei hodiernæ tesseram, si digitum intendas, ad verborum sensum animum attendas, cognoscere. Avarum habere nihil, etiam cum habuerit omnia. Quod magis paradoxum? bona illi desunt dum sunt; caret, dum habet; eget, dum possidet. Inter omnia sua bona, nulli est bonus, sibi bonus. Ut jus tibi explorata sit conditio, non multis testibruam, paucis instruam. Primum, cui nihil est, nihil quoque non turpe est. Quid turpius? pluris ipsi est auri sacra famæ, quam cura famæ. Quærens fœlicitatem, fit infœlix; desiderio fortuna se reddit iufortunatum: sapientem necesse est alium timeat terrum, dum congestum possidet alium; ubi enim multæ divitiæ, ibi multæ, ut tollantur insidiæ. Dum possidet quæ cupit, ne quidem jucundus consecutus implet sua vota cupitis: sensum boni presentes extinguuit absens cupienti: hinc dum semper desiderat, nunquam gaudet: dum perpetuò concupiscit, nunquam conquiescit.

II. Habeat licet multa, immo plurima, ne dicatur omnia.

omnia, si desideret, quo caret, adhuc unum, non fœlix, sed miser erit. Quia plus animum punget unum quo caret, quām oblectabunt omnia quæ habet. Cūm igitur satis sit illi ad decumanam miseriam, cūpere, & cupiendi illi nulli sit finis, aut modus, necesse est, miser sit supra omnem modum. In summa igitur copia, gemina est avaro inopia. Eget quas cupit divitiis superfluis, & eget rebus quibus non utitur necessariis. Non modò aliis, sed & sibi detestabilis: nam avarus, nulli magis quām sibi est avarus, nec in miseriis, nullus minus, quem sui eum miseret, cūm sordide splendidus vix congestis utitur. Quamvis omnis cupiditas sibi sit adversa, maximè tamen opum vota anxia sunt, quæstus vilis, possessio periculosa, usus imprudens, jactura impatiens. Divitiæ maximum infelicitatis instrumentum. Quæ tamen propter fœlicitatem, per infelicitates appetuntur. Hinc omnis avarus cum infelicitate non tantum habet commercium, sed contubernium: Miseria illi non tantum est proxima, sed intima.

III. Habendo ardor habendi acquiritur, non extinguitur. Auri custos, possessor argenti, quid habent nisi pervigiles noctes, anxious dies, solicita tempora, trepida gaudia, inquieta desideria? semper in æstu, nunquam in potu, utpote qui metum semper, ut domesticum secum portat. Itaque dives est magis malis, aut malorum metu, quām bonorum censu, Quid indignius, quām unum hominem possidere multa, ex quibus possunt vivere multi? Væ illis, quia plagi vapulabit multis. Converte oculos ad nostrum, quod totis aversaris oculis, sæculum. Illud undē tam ferum & ferreum, nisi ex cupiditate auri?

Tolle

Tolle aurum, nullum stringetur ferrum. Aperi diri-
tuin thecas, & apothecas, & claudes Martis janus.
Imminue opulentis opes, & nullus per campum de-
bacchabitur miles. Sola ad bellum avaritia canit be-
licum. Nam propter pecuniam multi evomunt pu-
puream, sine purpura animam: multi aut jugulan-
tur, aut jugulantur. Hoc vitium facilius ab omnibus ar-
guitur, quam expellitur. Utinam tanto illud pro-
queremur odio, quantum meretur! Sed ne ego in-
lito penso desim, hoc adstruo theorema, quod can-
Poëta,

Si studeas nummis, prefers mox infima summis.

3. DIES MAII.

Tres cruces in uno loco erant: in una la-
tro liberandus, in altera latro damnan-
dus, in medio Christus, alterum libe-
raturus, alterum damnaturus. *S. Aug.*
Epist. 48.

Crucis I.

CRUX hodie inventa debet no-
timor. **C**bis esse fax, qua ardeamus
eam invenire. Quisquis opu-
post nubila phœbum, post tenebras lucem; qua-
cum Helena crucem. Sed cùm (uti monuit tessera)
sint ternæ cruces, rejicienda est illa, in qua mi-
lus, eligenda altera, in qua bonus latro, sed &
præ eligenda etiam huic est ea, in qua pependi
medius, inter homines, ac Deum mediator. His
anima medio tutissima pendet: ut libens sic pen-
det.